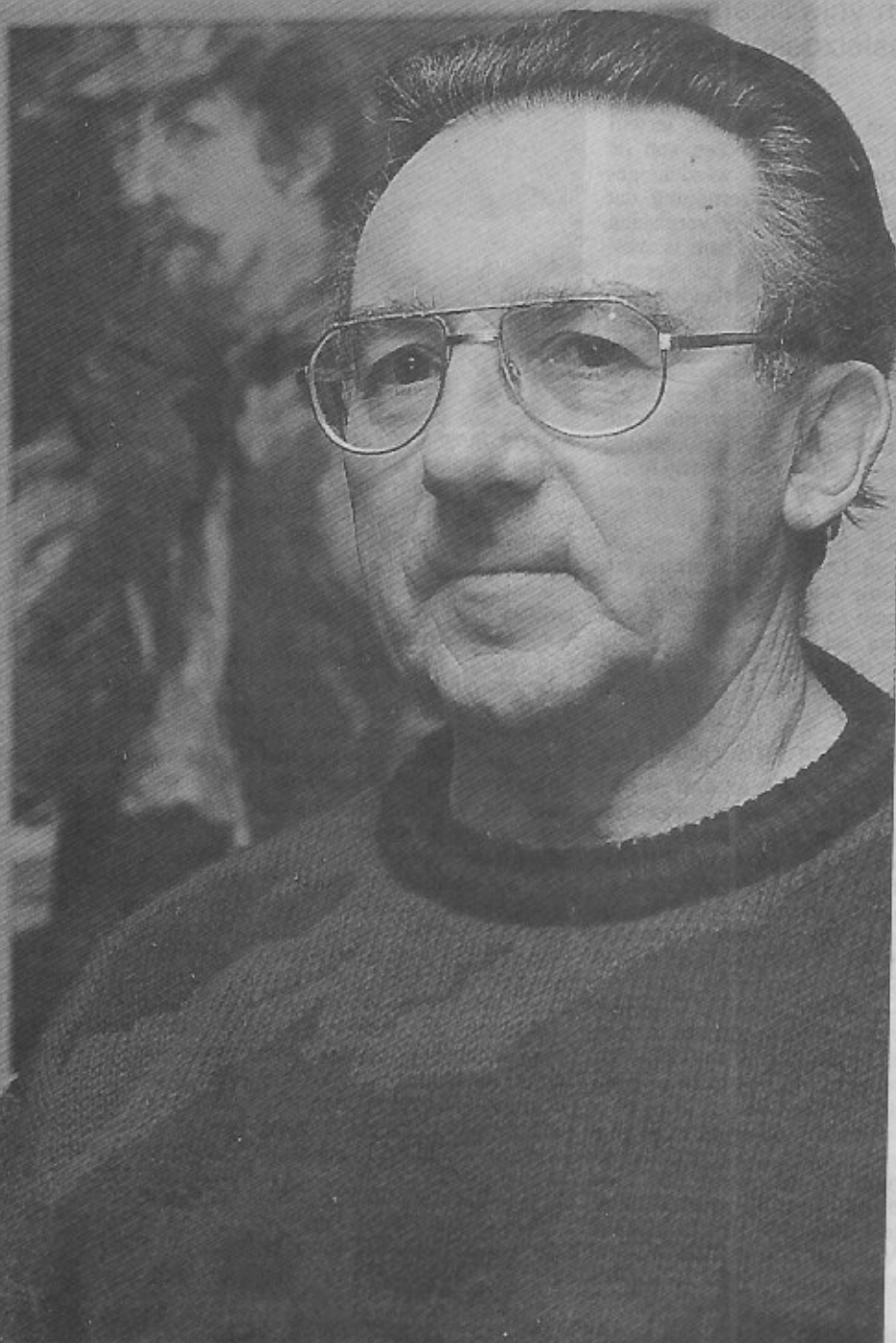

Vechten voor

Vlaanderen !

Lionel Bruloot, die ooit het Algemeen Nederlands Zangverbond oprichtte, blijft ook vandaag nog gebenedijd gemeengoed. Als koorleider drijft hij met dirigeerstok de noten voor de zangers van de H. Hartkerk en voor de Rustende Middenstanders. In de 50-tiger jaren klopte hij ooit 21 maanden militaire dienst bij de 3de Cyclisten, waarvan 1 jaar in Duitsland en de rest in Verviers. Op 't kot in Gent leerde hij Lea Cosaert kennen, met wie hij op 13 december 1952 in Landegem in het huwelijk trad. Geert, Veerle en Stefaan zijn hiervan het levende bewijs, terwijl kleinkinderen Isolde, Arne en Laura de jaarlijkse kerstreunie tot een familiaal festijn doen uitgroeien!

Toen 't Beauvoorde van *Bachten de Kupe* gewoon nog *Wulveringham* heette, werd Lionel op 8 juli 1926 geboren in 't gezin van gemeentesecretaris Robert Bruloot en Marguerite Boels, dat bij de ooievaar trouwens ook nog een dochter bestelde. In 't dorp van pannekoeken en steengoede paté speelde moeder piano en baritone vader nog niet aardig Van Hullebroecks «Hemelhuis». Een nest waarin Lionel fleurde en van jongsaf leerde te vechten voor 't land dat hij wel altijd zou liefhebben, Vlaanderen !

Lionel ontgroeide de korte broek tijdens een onvergetelijke kwajongenstijd van trottinetten, hoepels, ketten, marbels, toppen, pekkels... en het vangen van kraavisjes. Langs de lanen vol linden en het rakershoge gras was het enorm geestig mekaar als cowboy of indiaan af te schieten. Er werd nogal een pijl en een cartouche gepatst op het kerkhof !

— **Lionel Bruloot** : „Toen ik 8 was heb ik tegen mijn gedacht piano moeten leren. Op school hadden we toen één meester voor liefst zeven studiejaren. Die man gaf ook zangles. Daardoor had ik op mijn 14de vocaal geen moeite met toonhoogtes.”

't Vlaanderen van de loopgrachten...

Het Vlaams bewustzijn moet Lionel opgedaan hebben langs vaderskant. Pa was een oudstrijder uit 1914-18, die eens als lancier in de Diksmuidse loopgrachten stond. Robert Bruloot had het geluk dat zijn *Wulveringham* niet bezet was en hij —in oorlogstijd— te paard naar huis in congé kon komen. Hij was een van de gelukkigen die niet van de 'gaze' gepakt of anders gewond werden. Ooit viel er dichtbij een obus die een soldaat en een paard dodelijk verwondde.

— **Lionel Bruloot** : „Pa is flamingant geworden tijdens de drie oorlogsjaren aan de IJzer. Je moet het meemaken dat je op je eigen Vlaamse *klietgrond* de wet gespeld wordt door zogezegde landgenoten die je in 't Frans commanderen en hautain hun order afronden met *pour les Flamands la même chose...* In een tijd dat er zeer weinig officieren Nederlands kenden werden eveneens de geschreven militaire aanduidingen in het Frans gedictieerd.”

„Pour les flamands la même chose...”

Uit dat terechte malcontentement groeide na de Wapenstilstand van 11 november 1918 langzamerhand het Vlaams Verbond van Oudstrijders (VOS), wier leden op zekker ogenblik met de camion

van de brouwer naar de IJzerbedevaart in Diksmuide trokken.

Boeren werden niet gedeporteerd

Als collegestudent was Lionel Bruloot, hoe kon 't anders, aangesloten bij de KSA toen hij op zekere dag gevraagd werd om een vergadering van de Vlaamsnationale Jeugdverenging bij te wonen.

„Ik ging er naar toe maar schrok me een bult van het verschil in mentaliteit. Langs de ene kant kwam ik uit het de prekerige KSA-mentaliteit met zijn plichten van staat waar je als burger en als christen niet van tussenuit kon. Langs de andere kant de Dietse gedragslijn die stond voor orde en tucht ; de aangesneden onderwerpen werden klaar en duidelijk behandeld en daardoor genoot de Vlaamsnationale jeugdbeweging van toen af mijn voorkeur.”

Lionels vader, Robert Bruloot, was tijdens de oorlog gerespecteerd gemeentesecretaris van *Wulveringham*. Wat niet belette dat hij na de Bevrijding het lot onderging van zoveel andere Vlamingen en in de gevangenis belandde.

— **Lionel Bruloot** : „Er waren maar twee mannen uit de gemeente die tijdens de oorlog naar Duitsland werden gedeporteerd. Mijn vader zorgde ervoor dat alle boerenzonen met een valse pacht 'landbouwer' werden gemaakt. Werden ze dan toch opgeroepen dan konden ze met het sluike document altijd bewijzen dat ze een zelfstandige boer waren. Je moet weten dat landbouwers door de bezetter nooit werden gedeporteerd...”

Via verzekeringen naar Oostendse NCMV

De broodroof die men op vader Bruloot pleegde, had ook nefaste gevolgen voor student Lionel, die moest afzien van zijn betrachting: advocaat worden. Via pa's relaties belandde zoonlijk in de verzekeringen bij o.m. Noordstar en Boerhaeve. Een job die hij zes jaar uitoefende en waarbij hij gedurende drie jaar inspecteur voor de provincie Antwerpen is geweest. In 1955 deed het Oostendse NCMV een aanzoek, waarop Lionel graag inging.

— **Lionel Bruloot**: „De

sfeer was er onder het NCMV-personeel zeer goed. We vormden een hechte ploeg. Ik ben er al die tijd in het lichaam van de middenstander gekropen. Zijn vreugden méé-beleefd en ergens zijn pijnen een ietske mééondergaan. Een middenstander is een mens die hard werkt en veel uren klopt. Soms krijgt hij loon naar werken, maar durft evenzeer tegen de lamp lopen. Een handelaar moet meermaals risico nemen... en heeft merendeels geen tijd om voor zijn kinderen te zorgen, laat staan hen een goede opvoeding te geven. Zoals iedere sterveling heeft hij gaven... én fouten. Daarbij zijn de blinkertjes die de ogen uitsteken van de gewone mens, vaak veel karaatruimer dan de genereuze etalages ten

onrechte laten vermoeden...”

— **Bleef de verzekeringsinspecteur een idealist?**

— **Lionel Bruloot**: „Ik heb mijn visie als verzekeringsinspecteur bij het NCMV doorgedrukt. Voor mij waren Van Canneyt of Goekint mijn superieuren niet. Mijn baas was de middenstander die aan de andere kant van mijn bureau zat. Gebeurde het dat die al eens lastig deed, dan zei ik: 'r is embétant, maar hij is tenslotte mijn patron...'”

Medestichter Oostendse 11-juli-comité

In Bruloots handel en wandel brandde de gloed van Vlaamsgezindheid nooit op een schraal pitje en toen in

1958 het Oostendse 11-juli-comité werd gesticht was Lionel —naast Dries Dekeyser, Monseigneur Laridon en Rik Vanderjeugd— een der medestichters.

— **Hoe ver durven je Vlaamse dromen reiken?**

— **Lionel Bruloot**: „Omdat ik geen onrecht kan verdragen, sta ik volledig achter de ont-plooiing van Vlaanderen. Dat mag volgens mij een aansluiting zijn bij Nederland... al hoeft dat niet noodzakelijk. Een zelfstandig Vlaanderen beduidt voor mij, dat 't Vlaamse volk zélf beslist wat ze zal doen, met wie wordt meegewerkt en aan wie steun zal worden gegeven. Het mag gerust België blijven, als Vlaanderen maar de uitvoerende macht heeft over zaken

en dingen die expliciet haar volk toebehoren. Niet dat we moeten betalen, moeten dit en dat doen... of —zoals het nu is— geen steun mogen geven om werk te scheppen, door bijvoorbeeld met óns geld sociale lasten te verminderen. Kortom, de andere kant van de federale staat diets maken dat wij over ónze toekomst en óns welzijn zélf beslissen!”

— **Hoe mooi lacht 11 juli in 't mondaine Oostende?**

— **Lionel Bruloot**: „Volgende jaar bestaat het 11-juli-comité, dat ooit het fiat kreeg van burgemeester Jan Piers, veertig jaar! Op zich een hele prestatie om —van braaf tot extreem— 28 verschillende verenigingen te groeperen. Sedert twee jaar mag het comité, na voorlegging aan schepen Dries Vermeesch, zélf het programma opstellen.”

„CVP niet zo Vlaams als ze zich voordoet”

— **Jouw Vlaanderen... naar personen en politiek?**

— **Lionel Bruloot**: „Ik keek op naar de onkreukbare Clem De Ridder die ooit voorzitter van het Davidsfonds en het IJzervaartcomité is geweest. Ook een idealist als Jules Van Canneyt, senator en NCMV-voorzitter, was een man naar mijn hart. Ik ben zelf nog bestuurslid geweest van de CVP en namens de middenstanders congresafgevaardigde. Als je mij vraagt of ik me als Vlaming kon terugvinden in de CVP, moet ik eerder negatief antwoorden. De CVP is helemaal niet zo Vlaams als ze zich wil voordoen en, zoals bij iedere andere groepering, is het steeds het strikte belang van de partij dat telt. Toen Wilfried Maertens net iets te ver ging, ben ik eruit getrokken...”

— **Hoe rood brandde jullie Leuvense buizestroof?**

— **Lionel Bruloot**: „Zó pottekroos dat 't haar op de benen schoerde toen we ons verwarmden, met open stoofdeksel en bij 't dansende kolenlicht. Ongeacht kont en rug van deze geneugdelijkheid niet konden meeprofiteren. In een tijd dat men dubbel zo spaarzaam moest zijn, maakten we heel wat schoolhuiskwerk bij het licht van de petroleumlamp ofte grote kienkee.”

— **Heimwee naar de tv-loze cinematijd?**

— **Lionel Bruloot**: „Jà... en neen. Zo is men via de tv méé met alles dat over de gehele wereld gebeurt. Je ziet en maakt kennis met interessante dingen, waar je vroeger de gelegenheid niet toe had. Al gooien ze ook veel viezigheid in je huiskamer.”

— **Wat mis je het ergst?**

— **Lionel Bruloot**: „Het menselijk contact. Het babbeltje met vrienden op de hoek van de straat...”

(Edmond Tourlamain)